

Medens dagpengeordningen såvel i indhold som administration adskiller sig på afgørende måde fra det tidligere gældende, er sygesikringsordningens indhold og i nogen grad dens administration overtaget fra sygekasseordningen.

Dette har for dagpengeordningens administration den betydning, at der vel er tale om et nyt og stærkt moderniseret system, men at der samtidig næsten uundgåeligt vil opstå visse begynderfejl.

Der er fra såvel kommunal side som fra sikringsstyrelsen udfoldet betydelige bestræbelser for hurtigst muligt at finde sådanne eventuelle fejl. De interesserede parter har været indkaldt til konferencer, hvor forskellige ønsker om administrative og lovgivningsmæssige ændringer har været drøftet. Arbejdet med disse spørgsmål er stadig i gang.

For sygesikringsordningens vedkommende er spørgsmålet, som anført, et noget andet. Såvel lovgivningens indhold — f. eks. delingen af medlemmerne i sikringsgruppe 1 og 2 — som de forudsætninger, under hvilke den virker — f. eks. de eksisterende overenskomster med læger, tandlæger o.s.v. — er stort set de samme som hidtil. Dette har gjort det nødvendigt, bl. a. som følge af det tidspres ordningens gennemførelse lagde på amtskommunerne, i en vis udstrækning at opbygge et administrationssystem, der på nogle punkter ligner det, sygekasserne anvendte. Det anførte system er imidlertid af planlægningsmæssige grunde velegnet, idet det muliggør en ret nøje kontrol og prognosevirksomhed for de forskellige ydelsesarter.

Ikke desto mindre er man naturligvis i såvel amtskommunerne som sikringsstyrelsen opmærksom på de — ikke mindst papirmæssige — problemer, der er tale om. Under hensyn hertil arbejdes der i særlige grupper, hvori amtsrådsforeningen, kommunernes landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner samt sikringsstyrelsen er repræsenteret, stadig med mulighederne for forenkling og rationalisering. Dette arbejde er til dels en langsigtet proces, hvis forløb i ikke uvæsentlig grad vil være påvirket af de eventuelle lovinitiativer, der kan blive tale om.

Ved bedømmelsen af såvel dagpengeområdet som sygesikringen må ordningernes korte virketid tages i betragtning. Visse vanskeligheder i den første fase vil i løbet af nogen tid vise sig kun at være begynderproblemer. Først hvis det viser sig, at dette ikke er tilfældet, vil det være rimeligt at gribe til omlægninger af større omfang.

Der rejstes spørgsmål om mulighederne for at finde frem til en lettere administrerbar ordning for refusion af lægeudgifter m.v. til personer i sygesikringsgruppe 2, der samtidig er medlemmer af sygeforsikringssselskaber.

Svar:

Spørgsmålet om fortsættelsessygekassens adgang til at indkassere de beløb, dens medlemmer har krav på fra det offentlige, således at medlemmerne ikke skal igennem en 2-leddet refusionsprocedure, har været rejst i folketing og presse, uden at fortsættelsessygekassen Danmark dog selv på noget tidspunkt har rejst spørgsmålet overfor socialministeriet.

På baggrund af den nævnte diskussion om „Danmarks“ stilling i refusionsspørgsmålet er det søgt afklaret, hvorledes de kommunale organisationer (Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner) stillede sig til en eventuel fuldmagtsordning.

Amtsrådsforeningen har i en samlende udtalelse bemærket, at der næppe vil være større administrative vanskeligheder forbundet med en ordning, hvorefter „Danmark“ udlægger hele beløbet mod at få refusion for den del, som sikrede skal have fra den offentlige sygesikring, idet „Danmark“ i relation til sygesikringens administrationssystem vil komme til at fungere som yder og registreres på tilsvarende måde som kommunerne, der på amtskommunernes vegne udbetaler kontantydelse til de sikrede. Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og Københavns kommune har dog principielle betænkeligheder ved en sådan ordning, idet dette i praksis vil betyde en tilbagevenden til sygekasse-systemet og således være i strid med sygesikringslovens princip om en offentligt admini-